

VERIFICACIÓ

1. Comenta l'efecte de les llums i les ombres en un objecte.

La llum que incideix en els objectes ens permet apreciar-ne la forma, el color, sentir les nocions de volum i espai, la sensació tridimensional.

Els cossos absorbeixen uns raigs i en reflecteixen uns altres. En retornar els raigs lluminosos no absorbits, aquestes superfícies determinen la llum que facilita la percepció visual de les tres dimensions.

2. En canviar de posició els objectes, varien les seves ombres?

Efectivament, si canviem la situació relativa entre el focus o focus lluminosos i l'objecte, varien les superfícies o zones d'ombra pròpia i ombra projectada.

La font de llum que il·lumina un model pot estar situada en diferents direccions respecte al model, i a l'inrevés. L'aparença de les formes de les coses canvia molt segons quina sigui la direcció de la llum que rep.

Si ens imaginem un model situat en el centre d'un gran cub de vidre, les direccions des de les quals pot ser il·luminat arribaran frontals a les sis cares del cub. És a dir, per davant de l'objecte, per darrere, pels laterals, des de dalt i des de baix.

- **Llum frontal:** a penes produeix ombres.

- **Llum per darrere (contrallum):** la part frontal de l'objecte roman en l'ombra i dona valor expressiu al contorn perquè es crea una aurèola de llum.

- **Llum lateral:** accentua el relleu de les formes a causa dels contrallums de llum i ombra que produeix.

- **Llum zenital:** crea ombres pròpies molt marcades, cosa que accentua el volum del model perquè es percep amb excessiva força plàstica.

- **Llum des de baix:** com l'anterior, produeix ombres molt dures, la qual cosa origina imatges terrorífiques.

Albada a la serralada Cantàbrica.

3. Com explicaries la idea del contorn?

El contorn de qualsevol figura està format per la línia que defineix els límits del cos, la línia envolupant, la frontera a partir de la qual la forma ja queda separada del que l'envolta.

*Henri Matisse.
«La tarda», 1941-1942.
Gravat en linòleum.*

Antonio Corradini (1668-1752). «La modèstia», 1751. Marbre. Situada a la capella Sansevero de Nàpols, Itàlia (segle XVIII).

L'ús de transparències, mitjançant plecs exasperadament estilitzats, evidencia la frescor de la imatge femenina; s'obtenen resultats contraposats a la tradició barroca, on imperaven perfils durs i afilats, amb formes closes dins de teles àmplies i folgades, en el rebuig de tota actitud emfàtica de les formes corpòries que hi eren tancades.

Aquests efectes mai no es van mostrar en les escultures gregues o romanes.